

ΔΗΜΟΣΙΟ ΜΕΓΑΡΟΣΗΜΟ

708325311955

Αριθμός απόφασης 162 / 2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΙΛΙΟΥ

(Εκουσία Δικαιοδοσία – Ν.3869/2010)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Ιλίου, Χριστίνα Γεώργα, και από τη Γραμματέα, Κωνσταντία Βρεττού.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 17.04.2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

, κατοίκου :

με ΑΦΜ

, ο οποίος

παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Ευστράτιου Νικολακέα, Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (ΑΜ 024698)

ΤΩΝ ΚΑΘ'ΩΝ: 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η

οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, 2) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην νομίμως

εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο και 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο

Ο αιτών ζήτησε να γίνει δεκτή η από 27.12.2023 αίτηση του εκούσιας δικαιοδοσίας, περί ερμηνείας, κατά το άρθρο 316 του ΚΠολΔ, της υπ' αριθμ. 9/2019 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, που κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με και και ορίστηκε προς εκδίκαση στην δικάσιμο της 28.02.2024 και, κατόπιν αναβολής, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως και αφού εκφωνήθηκε αυτή στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αιτούντος, ζήτησε να γίνουν

δεκτά όσα προφορικά ανέπτυξε και όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις.
Ακολουθως το Δικαστήριο αφού

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ.

εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, που προσκομίζει μετ' επικλήσεως ο αιτών, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς παράσταση σε συζήτηση κατά τη δικάσιμο της 28.02.2024, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις τρεις καθ'ων. Κατά την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οι καθ'ων δεν εμφανίστηκαν όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, και επομένως, πρέπει να δικασθούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 754 εδ. β' ΚΠολΔ, το οποίο για την ταυτότητα του νομικού λόγου εφαρμόζεται και στην περίπτωση που δεν εμφανισθεί ή δεν λάβει μέρος κανονικά στη συζήτηση ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που κλητεύθηκε (ΠΠΑ 213/2017 ΤΝΠ ΔΣΑ, βλ. Αιτιολογική έκθεση του Ν. 4335/2015, άρθρ. 754, σελ. 35).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 ΚΠολΔ, αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα απόφαση, έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για τον λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατύπωσης των

(...²⁰ φύλλο της υπ' αριθμ. 162.../2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου-Εκουσία Δικαιοδοσία-Ν.3869/2010)

σχετικών σημείων της απόφασεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της ή και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει από αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι σαφής αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευμένη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι αυτό αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεώς του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επισημαίνεται, ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 315 και 316 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής αποφάσεως, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του Αρείου Πάγου). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση

των δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευόμενη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Εξάλλου, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010 «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στον χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.ά.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στην περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους... Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά, βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια αλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και το ευρύτερο γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα... στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μιας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό

(3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 162/2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Γλιού- Εκουσία Δικαιοδοσία-Ν.3869/2010)

πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέρβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υπερχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους, τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών».

Με την υπό κρίση αίτηση, ο αιτών εκθέτει ότι με την υπ' αριθμ. 9/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου (εκουσία δικαιοδοσία), η οποία εκδόθηκε επί της από 20.11.2014 και με αριθμό κατάθεσης αίτησής του περί υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του προς τις καθ'ων, κατ' άρθρο 8 του Ν. 3869/2010, με μηνιαίες καταβολές ποσού 100,00 ευρώ για χρονικό διάστημα 48 μηνών αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019 και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι το διαμέρισμα του τετάρτου ορόφου σε πολυκατοικία στην Αθήνα στην Κυψέλη επί της οδού Λέσβου αρ. 38-40 επιφάνειας 71,20τ.μ., για τη διάσωση του οποίου ορίστηκε η καταβολή του συνολικού ποσού των 48.990 ευρώ, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, με μηνιαίες καταβολές ποσού 204,13€ επί διακόσιους σαράντα μήνες (20 έτη), εντόκως χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι, όσον αφορά τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του μηνιαίας δόσης,

η ανωτέρω απόφαση χρήζει ερμηνείας, την οποία ζητεί, με τον σαφή ορισμό της αναγκαιότητας εφαρμογής του εκάστοτε επιτοκίου επί της ορισθείσας μηνιαίας δόσης και όχι επί του μελλοντικά συνολικού καταβλητέου ποσού. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 317 παρ. 2, 318 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 316 ΚΠολΔ. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που ο αιτών νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει, χωρίς να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τους ισχυρισμούς του παριστάμενου διαδίκου που ανέπτυξε κατά την προφορική συζήτηση μέσω του πληρεξουσίου δικηγόρου του αλλά και με τις έγγραφες προτάσεις, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη, καθώς και την εν γένει διαδικασία, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την υπ' αριθμ. 9/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου (εκούσια δικαιοδοσία), έγινε εν μέρει δεκτή η από 20.11.2014 και με αριθμό κατάθεσης ..... αίτηση του αιτούντος περί υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του προς τις καθ'ων, κατ' άρθρο 8 του Ν. 3869/2010, με μηνιαίες καταβολές ποσού 100,00 ευρώ για χρονικό διάστημα 48 μηνών αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019 και εξαιρέθηκε της εκτοίησης η κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι το διαμέρισμα του τετάρτου ορόφου σε πολυκατοικία στην Αθήνα στην ..... επιφάνειας 71,20τ.μ., για τη διάσωση του οποίου ορίστηκε η καταβολή του συνολικού ποσού των 48.990 ευρώ προς την πρώτη των καθ'ων, ... ως μοναδική ενέγγυα πιστώτρια που θα ικανοποιηθεί προνομιακά, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, με μηνιαίες καταβολές ποσού 204,13€ επί διακόσιους σαράντα μήνες (20 έτη). Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά τη λήξη των καταβολών επί τετραετία της προηγούμενης ρύθμισης του άρθρου 8,

(4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 152./2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου— Εκουσία Δικαιοδοσία-Ν.3869/2010)

η δε αποπληρωμή του ανωτέρω ποσού ορίστηκε να γίνεται εντόκως χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Όσον αφορά τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας δόσης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους αιτούντος, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης κρίνεται ασαφής, χρήζουσα ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκουσίας δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει την απομάκρυνση σε έναν βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο, ουσιαστικά είχε υπόψη του τη μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από 20 έως 35 χρόνια, ανάλογα με την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται στην αιτιολογική του έκθεση, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνον έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010

αποτελεί την οραφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας τον σκοπό και το πνεύμα του Νόμου.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να ερμηνευτεί η υπ' αριθμ. 9/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος μηνιαίας δόσης, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό και, περαιτέρω, να διαταχθεί η σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης που ερμηνεύεται, ως και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της, του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 320 ΚΠολΔ. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, γιατί κατά της παρούσας απόφασης δεν συγχωρείται κατά νόμο (άρθρο 319 ΚΠολΔ) η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ τη με αριθμό 9/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου (εκούσια δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010) και δη το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος, κατά το ότι το αναφερόμενο σε αυτή επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση εκ των διακοσίων τεσσάρων ευρώ και δέκα τριών λεπτών (204,13€) που επιβλήθηκαν από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την υπό της Γραμματείας του παρόντος Δικαστηρίου σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και

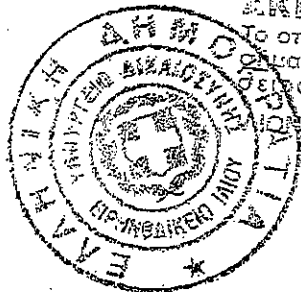
(...⁵⁰ φύλλο της υπ' αριθμ. 152.../2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ίλιου- Εκουσία Δικαιοδοσία-Ν.3869/2010)

την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο Ίλιον την 30/08/2024, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.

Το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σημείωση και έκδοσή του κατά τη
σειρά της παραγγελίας.

4-09-2024

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΡΕΤΤΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗ

